

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 127.

Femte Session.

76de Møde.

Mandagen den 27de Februar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortf.): Men ved samme Leilighed erklærede jeg, at jeg fandt, at den særlige Afgang til Sæde i Amtsraadet for de større Grundeidomsbesiddere var vel begrundet; jeg erklærede mig aldeles enig i den Bestemmelse, der indeholdtes i et Lovforslag, som min høitagtede Formand havde forelagt i den Rigsdag, der begyndte i 1851 og fortsattes i 1852, at Sædegaardseiernes Klasse skulde remplaceres af dem, der i Amtsraads-districterne eiede 20 Tønder Hartkorn, et Lovforslag, der i denne Deel af samme ikke gik over til Landstthinget, fordi det forsaavidt blev forkastet i Folkethinget. Da jeg herved har faaet Leilighed til at berøre dette Lovudkast af min Formand, skal jeg bemærke, at jeg ved at see de Motiver, der dengang vare forelagte, har maaskee fundet Nøglen til den forunderlige Mening, der er bleven yttret her i Thinget, at min høitagtede Formand skulde have været af den Mening, at den Rettighed, der ved Forordningen af 13de August 1841 var tilstedet dem, der eiede 32 Tønder Hartkorn, saa og Sædegaardseiernes særlige Ret til at have Sæde i Amtsraadene, var grundlovstridig. Ved at læse Motiverne seer jeg, at det var ingenlunde disse Rettigheder, han ansaae for grundlovstridige, men at det var Lehnbesiddernes særlige Afgang, der jo ogsaa var i sig selv mindre vel begrundet; og der var ogsaa særlig Anledning til at ansee den for grundlovstridig efter Grundlovens § 97, hvilket dog Indenrigsministeren ingenlunde erklærede for at være afgjort; men han sagde, at

det var tvivlsomt, om det ikke stred derimod. Derimod havde han aldeles ingen Tanke om, at det kunde gælde med Hensyn til Sædegaardseierne, med Hensyn til hvilke han støttede den foreslaaede Forandring paa en ganske anden Grund. Endnu mindre kunde han tænke paa, at det var anvendeligt paa den Afgang til uden Valg at indtræde i Sogneforstanderskaberne, der er hjemlet dem, der eie 32 Tdr. Hartkorn, hvad enten de forresten vare Besiddere af privilegeret eller uprivilegeret Hartkorn, ved Forordningen af 13de August 1841; thi med Hensyn til disse gjorde han den Tid aldeles intet Forslag. Den Beretigelse lod han aldeles uberørt, og derved havde anset det for at være grundlovstridigt, maatte han have foreslaaet det forandret. Naar jeg forresten har meent, at det nærværende Lovforslag, navnlig med Hensyn til Amtsraadene, var antageligt, i al Fald langt antageligere end det, der var til Forhandling paa den foregaaende Rigsdag, skylder jeg at retfærdiggjøre dette. Forsaavidt Sogneforstanderskaberne angaaer, da har jeg allerede udviklet mine Grunde, men, hvad derimod Amtsraadene angaaer, da skal jeg nu forklare, hvorfor det Forslag, hvormed der var Tale paa forrige Rigsdag, forekom mig mindre anbefaleligt, mere uantageligt end det, hvormed der nu er Spørgsmaal. Jeg troer for det Første, at Sogneforstanderskaberne, hvorfra de fleste Vælgere skulle gaae ud, ved den gjorte Sammensætning ville blive langt paalideligere end efter det forrige Lovforslag, og derom har jeg forhen udviklet min Mening. Men, dersom den Sammensætning af Sogne-raadene, der nu er under Omhandling, er paalideligere, og derhos mindre forviklet end den, hvormed der var Tale i det paa den foregaaende Rigsdag forelagte Udcast, saa følger